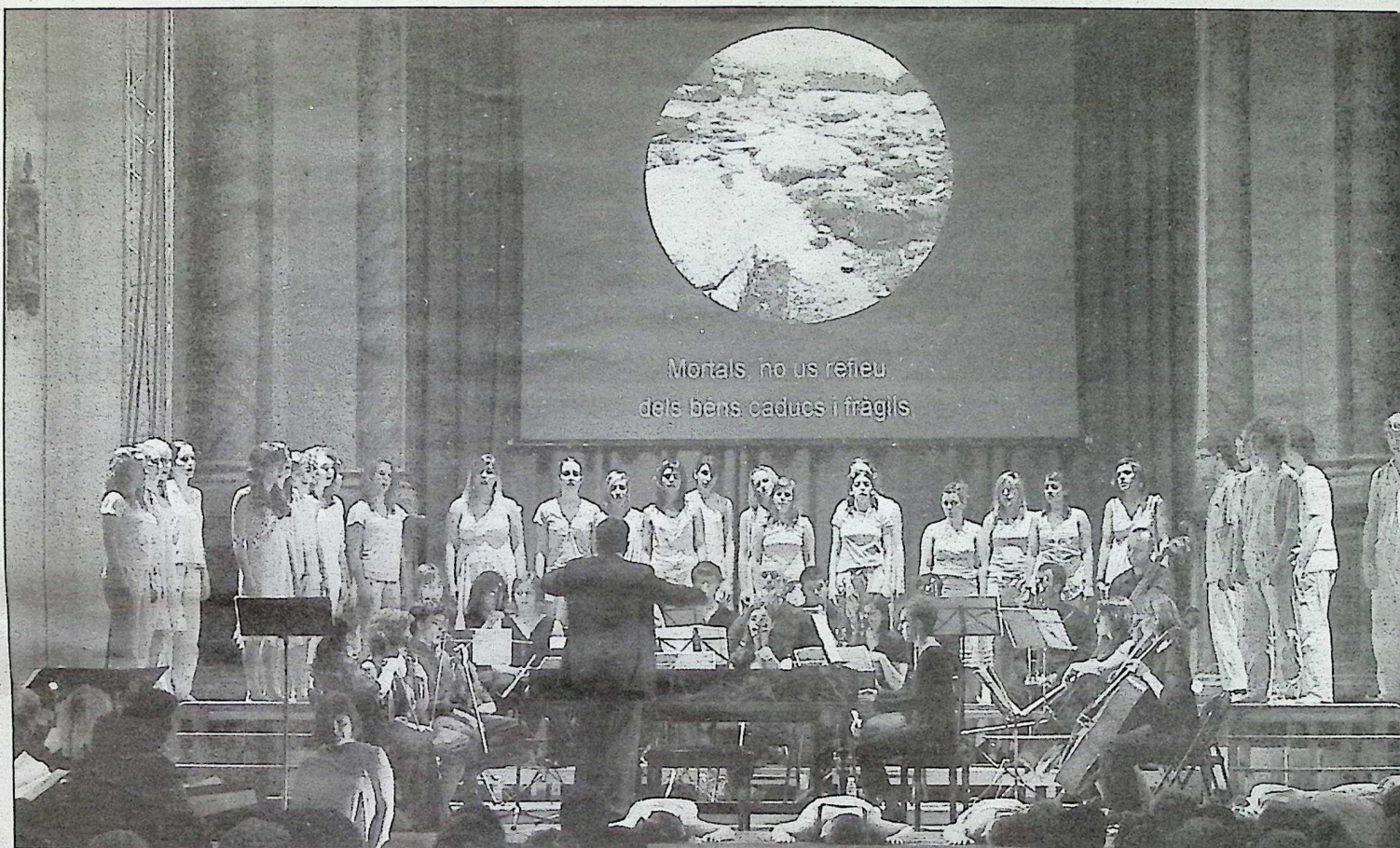

Òpera total

Un centenar d'intèrprets osonencs van participar, dimecres i dijous, en la representació de l'òpera 'O

El cor i l'orquestra omplien l'escenari principal, si bé part dels intèrprets van anar apareixent per diferents espais de l'església, envoltant literalment de música el públic, que

Vic

Miquel Erra

La festa major de Vic no podia tenir una arrencada més lluïda, en aquest cas a cavall del Festival de Música de Vic. Mentre es continua engrunant per fora, l'església de la Pietat va viure, de portes endins, un espectacle musical polièdric i multidimensional de calat. Un centenar llarg d'intèrprets van participar, dimecres i dijous a la nit, en les dues representacions de l'òpera *Orfeo*, de Monteverdi. El públic, que va abarrotar les dues sessions, no en va sortir indiferent.

L'Orquestra Barroca de

Vic, la Coral Canigó, el Cor de Noies del Conservatori de Música, la companyia de dansa de Beбето Cidra i alumnes de l'Institut del Teatre i de l'Escola d'Art van saber conjugar professionalitat i il·lusió per defensar amb coratge una producció complexa i arriscada. Una producció totalment vigatana, que neix de la prometedora col·laboració de tres institucions de formació cultural de la ciutat: l'Escola de Música, l'Institut del Teatre i l'Escola d'Art. "Quantes ciutats de Catalunya podrien fer un espectacle així, conjugant aquests tres centres?", es felicitava al final de la represen-

tació de dimecres el regidor de Cultura, Xavier Solà, en qualitat de director musical de l'espectacle. Solà no podia amagar la satisfacció per com havia anat l'estrena: "Estic molt content", insistia Solà, tot recordant "les moltes hores de feina i d'il·lusió que hi han posat tota aquesta gent jove".

El públic compartia aquestes bones vibracions. "Més que digna", valorava la veu experta d'Enriqueta Anglada en petit comitè, opinió que repetia, uns metres més enllà i en els mateixos termes Ramon Ferrer, gerent de l'IMAC. "Crec que s'ha de valorar molt aquesta reunió

d'esforços i el cúmul d'energies que ha concentrat".

El fet de tractar-se d'una obra del segle XVII, amb una estètica i uns ritmes propis de les peces prebarroques, podia complicar la seva lectura. La simplicitat dels moviments coreogràfics i els cops d'efecte del cor, embolcallant de música tot el recinte, van fer costat a una acurada interpretació musical. Mención destacada mereixen els solistes vocals, amb Francesc Garrigosa al capdavant, un tenor professional de reconeguda trajectòria en el convincent paper del turmentat Orfeo. Vic continua apujant el llistó en matèria musical.

La pr

Con

Una al del Fe de Vic diume tarda a concer tagoni una de recone concer de la I gralla i inclou, ge, xer cert de o una r prepar